

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

quæ dicit Ephraim, & ibi versabat cū discipulis suis. Instabat autē
 tē pascha Iudæorū, & ascenderunt multi Hierosolymā e regione
 ante pascha, vt purificarent se. Quærebant ergo Iesum, & collo-
 quebant inter se, in templo stantes. Quid videt vobis, quod non
 venerit ad diem festū? Dederāt autē pontifices & pharisei precep-
 tū: vt si quis cognouisset vbi esset indicaret, vt cōprehenderent eū.

¶ CAPVT. XII.

Eius ergo ante sex dies paschæ venit Bethaniam, vbi
 i Lazarus fuerat mortuus, quem suscitauit a mortuis.
 Fecerunt autē ei cœnam ibi, & Martha ministrabat.
 Lazarus vero vnus erat de nūero discubentium cum eo. Maria ergo
 accepit librā vnguenti nardi pisticæ p̄ciosę: & vnxit pedes Iesu, &
 extersit pedes eius capillis suis, domus autē impleta est ex odore
 vnguenti. Dicit ergo vnus ex discipulis eius. Iudas Simonis Isca-
 riores, q̄ erat eū proditorus: Quare hoc vnguentū non venit tre-
 cētis denarijs & datū est egenis? Dixit autē hoc, non qđ pauperes
 illi curæ essent, sed q̄a fur erat, ac marsupium habebat, eaq; quę mit-
 tebant, portabat. Dixit ergo Iesus: Sine illā, in diē sepulture meę
 seruauit istud. Pauperes em̄ sp̄ habetis vobiscū, me vero nō sem-
 per habetis. Cognouit ergo turba m̄ta ex Iudæis qđ illic esset,
 & venerūt non ppter Iesum tantū, sed vt Lazarū quoq; viderent,
 quē suscitauerat a mortuis. Cōsultabāt autē principes sacerdotū,
 vt & Lazarū interficerent: q̄a multi propter illū abibant ex Iu-
 dæis, & credebāt in Iesum. Postero diē turba multa quę venerat
 ad diē festū, cū audissent qđ veniret Iesus Hierosolymā, acceperūt

ramos palmarū, & p̄cesserūt obuiā ei, & clamabant: Hos anna,
 benedictus q̄ venit in noīe dñi rex Israel. Nactus autē Iesus asellā
 sedit super eā, sicut scriptū est: Noli timere filia Sion, ecce rex tu-
 us venit sedens super pullū asinæ. Hæc autē non cognouerūt disci-
 puli eius primū, sed quando glorificatus est Iesus, tunc recordatē
 sunt, quod hæc essent scripta de eo, & qđ hæc fecissent ei. Testa-
 bat̄ igit̄ turba, quæ erat cū eo. qñ Lazarū vocauit de monumen-
 to, & suscitauit eū a mortuis: Propterea & obuiā venit ei turba,
 qđ audierant eū ædidisse hoc signū. Pharisæi ergo dixerūt inter
 se: Videtis quod nihil proficitis? Ecce mundus post eum abiit.
 Erant autē quidā Græci ex his q̄ ascenderāt, vt adorarent in festo.
 Hi ergo accesserūt ad Philippum qui erat a Bethsaida Galilææ
 & rogabant eū, dicentes: Dñe, volumus Iesum videre. Venit Phi-
 lippus & dicit Andreæ. Andreas rursū & Philippus dicunt Ie-
 su. Iesus autē respondit eis, dicens: Venit hora vt glorificetur filius
 hoīs. Amen amen dico vobis, nisi granū frumenti deiectū in ter-
 rā mortuū fuerit, ipsū solū manet. Si vero mortuū fuerit, multū
 fructū affert. Qui amat aiām suā, p̄det eā. Et q̄ odit aiām suā in hoc
 mūdo, in vitā æternā custodiet eā. Si q̄s mihi ministrat, me sequat̄
 Et vbi sū ego, illic & minister me⁹ erit. Si q̄s mihi misrauerit, co-
 honestabit eū p̄r. Nūc aiā mea turbata ē. Et qđ dicā? P̄r, serua-
 me ex hora hac. Sed p̄pterea veni in horā hęc. Pat̄ illustra nomē
 tuum. Venit ergo vox de celo, dicens: Et illustraui, & rursus illu-
 strabo. Turba ergo quæ stabat & audierat, dicebat tonitruū esse
 factum. Alij dicebant: Angelus ei locutus est. Respondit Iesus, &

dixit: Non propter me hæc vox venit, sed propter vos. Nunc iudicium est mundi huius. Nunc princeps mundi huius eijcietur foras. Et ego si exaltatus fuero a terra, omnes traham ad me ipsum. Hoc autem dicebat, significans qua morte esset moriturus. Respondit ei turba: Nos audiuiumus ex lege, quod Christus manet in æternum, & quomodo tu dicis, oportet exaltari filium hominis? Quis est iste filius hominis? Dixit ergo eis Iesus: Adhuc ad breue tempus lumen vobiscum est. Ambulate donec lucem habeatis, ne vos tenebræ occupent. Et qui ambulat in tenebris, nescit quo vadat. Dum lucem habeatis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Hæc locutus est Iesus, ac digressus abscondit se ab eis. Cum autem tam multa signa fecisset coram eis, non credebant in eum: ut sermo Hesaiæ prophete, impleret quod dixit: Domine, quis credidit sermoni nostro, & brachium domini cui reuelatum est? Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Hesaias: Excæcauit oculos eorum, & indurauit cor eorum, ne videant oculis, & ne intelligant corde, & couertantur & sanentur eos. Hæc dixit Hesaias, quando vidit gloriam eius, & locutus est de eo. Verumtamen etiam ex principibus multi crediderunt in eum, sed propter pharisæos non confitebantur, ne e synagoga eijcerent. Dillexerunt enim gloriam hominum magis quam gloriam dei. Iesus autem clamauit, & dixit: Qui credit in me, non credit in me, sed in eum qui misit me. Et qui vidit me, videt eum qui misit me. Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in tenebris non maneat. Et si quis audierit verba mea, & non crediderit, ego non iudico eum. Non enim veni ut iudicem mundum, sed ut seruem mundum. Qui rejcit me, nec accipit verba mea, habet qui iudicet ipsum. Ser-

mo quē locutus sum, ille iudicabit eū in extremo die: quia ego ex
me ipso nō sū locutus, sed q̄ misit me pater, ip̄e mihi mādatū dedit,
qd̄ dicā, & quid loquar. Et scio, quod mandatū eius vita æterna
est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi pater, sic loquor.

CAPVT. XIII.

a Nte festū aut̄ paschæ sciens Iesus, quod venisset ho-
ra ipsius, vt transiret ex hoc mundo ad patrē, cum di-
lexisset suos qui erant in mundo, vsq̄ ad finē dilexit eos. Et cœ-
na facta, cū diabol⁹ iā immisisset in cor Iudæ Simonis Iscariotæ,
vt proderet eū, sciens Iesus qd̄ oīa dedisset sibi pater in manus,
& qd̄ a deo exisset, & ad deum iret, surgit a cœna, & ponit vesti-
menta: & cū accepisset linteū, præcinxit se. Deinde misit aquā in
peluim, & cœpit lauare pedes discipulorum, & extergere linteo,
quo erat præcinctus, Venit ergo ad Simonem Petrū. Et dicit ei
Petrus: Dñe, tu mihi lauas pedes? Respondit Iesus, & dixit ei:
Quod ego facio, tu nescis nunc, scies aut̄ postea. Dicit ei Petrus:
Nō lauabis meos pedes in æternū. Respōdit ei Iesus: Si nō laue-
ro te, nō habes partē mecū. Dicit ei Simon Petrus: Dñe, nō tan-
tum pedes meos, sed & manus & caput. Dicit ei Iesus: Qui lotus
est, non opus habet nisi vt pedes lauet, sed est mundus totus. Et
vos mūdi estis, sed nō oēs. Sciebat em̄, q̄ nā esset q̄ pderet se pp̄-
terea dixit: nō estis mūdi oēs. Postq̄ ergo lauisset pedes eorū, re-
ceptisq̄ vestib⁹ suis accubisset, iteḡ dixit eis: Scitis quid fecerim
vobis? Vos vocatis me magistrum ac dñm, & bñ dicitis, sum ete-
nim. Si ergo ego laui pedes vestros dñs & magister, vos quoq̄